

Eduskunnalle

Sarjakuva on kulttuurin alue, jossa olemme eniten riippuvaisia tuonnista. Yleensä kaikki tuodaan Suomeen ulkomailta, lähinnä USA:sta, Italiasta ja Ruotsista. Näiden lehtien yhteenlaskettu levikki kuukaudessa on noin kaksi miljoonaa, ja sarjakuvien lukeminen on varsinkin nuorten keskuudessa hyvin yleistä.

Sarjakuva-albumissa tilanne on hieman valoisampi. Vuonna 1978 ilmestyneestä puolestasadasta nelivärisestä sarjakuva-albumista oli kotimaista tuotantoa kaksi, mutta viime aikoina ei välttämättä ole julkaistu. Menekin ongelmana on kuitenkin ulkomaista materiaalia huomattavasti korkeampi hinta. Suomalaisen albumin hinta on 50—100 % korkeampi kuin ulkomaisen.

Korkeammat painatus- ja valmistuskustannukset ovat usein esteenä sille, että kustantajat ottaisivat julkaisuohjelmaansa suomalaisia sarjakuvia. Niitä joudutaan sen vuoksi tekemään uhkarohkeina omakustanteina. Vaikka on osoittautunut, että Suomessa on paljon päteviä piirtäjiä, jotka osaavat tehdä korkealaatuista työtä, eivät kustantajat tunne kiinnostusta korkeampien kustannusten vuoksi. Koska halpa sarjakuva menee hyvin kaupaksi, miksi tarjota taloudellisesti epävarmempaa korkealaatuista ja hiukan kallimpaa sarjakuvaa?

Helsingissä 4 päivänä lokakuuta 1983

Ben Zyskowicz
Arja Alho

Marja-Liisa Salminen

Esko Aho
Ville Komsis

Ainut keino saada kustantajat kiinnostumaan suomalaisesta sarjakuvasta on valtion tuotantotuki valtion taiteen mahdolliset tappiot. Tukea tarvitaan myös jo valmistusvaiheessa piirtäjälle. Ruotsissa valtion tuella laskettiin erään ruotsalaisen albumin hintaa normaalista 14 kruunusta alle kymmenen kruunuun. Ruotsin eduskunta päätti keuhalla 1979 selvällä ääntenenemmistöllä ottaa budjettiin 250 000 kruunun tuen kotimaisen sarjakuvan tukemiseen.

Julkaisukanavien puutteen lisäksi on suomalaisten sarjakuvapiirtäjien ongelmana koulutuksen puute. Alan koulutusta ei saa missään lukuun ottamatta Sarjakuvaseuran järjestämiä piirtäjäpäiviä. Koska ilman koulutusta ei kehitystä pääse tapahtumaan, olisikin Taideteollisessa korkeakoulussa saatava aikaan kurssimuotoista kaikille lupaata alan koulutusta.

Edellä olevan perusteella ehdotamme kunnioitettujen,

että Eduskunta ottaisi valtion vuoden 1984 tulo- ja menoarvioon yhteensä 300 000 markkaa käytettäväksi kotimaisen sarjakuvan tukemiseksi.

Näin siinä käy, kun mennään ehdottamaankin valtiolle kotimaisen sarjakuvan tukemista. Kuplaksi jää.

Läänintasolla menee sentään jo hieman paremmin. Hämeen läänin taidetoimikunta teki osaltaan historiaa kotimaisen sarjakuvan tukemisessa antamalla apurahan sarjakuvateoksen valmistustyöhön sekä Harri Wallu Vaaliolle etä Ari Ari Kutila Kutilalle.

Hurraamme ja kannustamme edelleen kotoisia piirtäjiä anomaan vastaavia apurahoja lääninsä taidetoimikunnilta.

Tämän numeron juhlavimpana aiheena muistellaan Suomen ensimmäistä varsinaista sarjakuvalehteä, **Sarjakuvalehteä** (!), jonka ensi numeron ilmestymisestä on tullut kuluneeksi 35 vuotta.

K.P.